

SVÁTOST POMAZÁNÍ NEMOCNÝCH

Když člověk onemocní nebo zestárne, jeho život se v mnohém změní. Často už nemůže pečovat sám o sebe a je odkázán na pomoc druhých, mnohdy ztrácí odvalu a naději. Ježíš se nemocným nevyhýbal, ale naopak, ukazoval jim, že Bůh je miluje, ba dokonce mnohé z nich uzdravil. Už od prvních dob církev obzvláště pečovala o nemocné a tak naplňuje slova apoštola Jakuba: „*Je někdo z vás nemocný? Ať si zavolá představené církevní obce a ti ať se nad ním modlí a mažou ho olejem ve jménu Páně; modlitba spojená s vírou zachrání nemocného, Pán ho pozdvihne, a jestliže se dopustil hříchů, bude mu odpuštěno*“ (Jak 5, 14-15) Svátost pomazání nemocných se dodnes uděluje stejným způsobem. Kněz se modlí za nemocného a s ním. Potom mu pomaže čelo a ruce svatým olejem a říká: „*Skrze toto svaté pomazání ať ti Pán pro své milosrdenství pomůže milostí Ducha svatého. Ať tě vysvobodí z hříchů, ať tě zachrání a posilní*“.

Pomazání nemocných „není svátostí jen pro ty, kdo se ocitli v krajním ohrožení života, proto je příhodná doba pro její přijetí jistě už tehdy, když věřící začíná být v nebezpečí smrti pro nemoc nebo stáří“, neboť každá nemoc nám dává tušení smrti. V průběhu těžké nemoci se neopakuje, neboť představuje posvěcení stavu nemoci. „Během těžké nemoci lze svátost opakovat, jestliže nastane zhoršení. Je vhodné přijmout svátost nemocných před těžkým chirurgickým zákrokem. Totéž platí u starých osob, jejichž slabosti stále přibývá“ (srov. KKC 1514-1515).

Skutečný účinek svátosti spočívá ve zvláštním daru Ducha svatého: v milosti posily, útěchy, pokoje a odvahy. Duch svatý obnovuje víru v Boha a posiluje proti pokušením malomyslnosti a úzkosti před smrtí (srov. KKC 1520). Touto milostí přijímá Kristus na sebe naše utrpení a nese naše nemoci (srov. Mt 8, 17). Ještě těsněji sjednocuje nemocného se svým spásným dílem, neboť podle Pavlových slov doplňuje nemocný na svém těle ve prospěch Kristova těla – církve – to, co je třeba doplnit do plné míry Kristových útrap (srov. Kol 1, 24). Tak utrpení dostává nový smysl. Přispívá k posvěcení církve a k blahu všech lidí, pro které církev trpí a spolu s Kristem se obětuje Otci. V určitých případech vede svátost podle Boží vůle k uzdravení nemocného. Je to znamení, že Bůh navštěvuje svůj lid a že nebeské království je blízko.

Kdo svěří svůj život Ježíši Kristu, kdo s ním žije, může důvěřovat, že i v nemoci a v blízkosti smrti nepozbude společenství s ním. Věřící křesťané se mohou spolehnout na svého Pána. Vždyť on ví, co je utrpení. Mohou k němu volat o pomoc. Mohou spojit svá utrpení s utrpením jeho – za život světa.

✂----- zde odstříhňte -----

SVÁTOST POMAZÁNÍ NEMOCNÝCH

přijal(a) v katedrále sv. Mikuláše v Českých Budějovicích dne 2019

jméno a příjmení .....

datum a místo narození .....

bydliště .....

Tento vyplněný lístek předáte knězi, příp. ministrantovi, před vlastním přijetím svátosti.